

Leskovec – 2013-08-23

Komemoracija započela Hrvatskom himnom Lijepa naša koju je otpjevao zbor Župe Sveta Tri kralja Svibovec uz pratnju orguljaša Antuna Pokosa. Mirozov na trubi odsvirao je prof. Tomislav Ratković. Polaganju vijenaca i svijeća bila su prisutna izaslanstva Udruge Hrvatski domobran Varaždin Čakovec, Virovitica, Sveti Ivan Zelina, a spomenu su nazočili.

Pozdravni govor održao je predsjednik Udruge HD Varaždinske Toplice Ivan Dijanuš, a potom i predsjednik Društva za obilježavanje grobišta iz Varaždina Franjo Talan koji je rekao...

Sve vas najsrdačnije pozdravljam, zahvaljujem što ste se odazvali na komemoraciju, posebno pozdravljam članove Društva za obilježavanje grobišta s područja Virovitice, kao i Hrvatski domobran Virovitica koji su ipak uspjeli, danas, poslije komemoracije koja je bila održana na grobištu Mrtvi jarak, tu doći.

Dragi prijatelji, čuvari uspomene na stradanja i progone stanovništva u totalitarnim i diktatorskim režimima. Danas se sjećamo žrtava tih režima 20. stoljeća kojih se spominjemo na preporuku Europskog parlamenta, od 2. travnja 2009.

Sjećamo se iz povijesti daje 23. kolovoza 1939. potpisan sporazum o nenapadanju između nacističke Njemačke i komunističkog SSSR-a. I jedna i druga strana u to doba imaju već iza sebe brojne masovne zločine koje će nadopunjavati u kasnijem razdoblju. U komunističkom SSSR-u, prema knjizi „Crna knjiga komunizma - Zločin, teror, represija” - izdanoj od grupe autora u Parizu 1997. godine. Navodi se deportacija u SSSR-u 690.000 osoba tokom „velike čistke”, te uništenje 6 milijuna Ukrajinaca namjernom i nezbrinutom glađu u periodu 1932.-1933. Nacistička Njemačka već je u to doba, 1933. osnovala logor Dachau.

Sporazumom između Hitlera i Staljina bilo je predviđena i podjela interesnih sfera, odnosno susjednih zemalja koje su bile između te sile. Ubrzo je uslijedio napad na Poljsku, zapadni dio pripojio je Hitler, a istočni Staljin. Kako su programi i jedne i druge partije bili bazirani na zločinu uslijedili su progoni stanovništva, masovna ubojstva u okupiranim dijelovima. Staljin je likvidirao kompletno zarobljeni časnički kadar poljske vojske, a na području koje je priključila Njemačka osnivani su i brojni logori među kojima i najpoznatiji Auschwitz, (na poljskom Osvjenćim).

Kako smo desetljećima živjeli u komunističkom sustavu o zločinima nacističke Njemačke učili smo i u povijesti, a zločini suprotne strane baš se i nisu spominjali. Učili smo da je rat započeo napadom Njemačke na Poljsku, a ovu drugu stranu nitko nije spominjao.

U uvodnom dijelu 4. žrtvoslovnog kongresa održanom u Zagrebu 2004. godine prof. dr. Zvonimir Šeparović, poznati viktinolog, predsjednik HŽD-a rekao je da je u 20. stoljeću u ratovima poginulo i poubijano 180 milijuna ljudi, kao i od posljedica totalitarnih sustava 100 milijuna od komunizma, 50 milijuna od fašizma (nacizma) i 30 milijuna od raznih diktatorskih režima prošlog stoljeća.

Mi kao Udruga, Društvo za obilježavanje grobišta osnovano je po prestanku rada Saborske komisije. 20 rujna 2000. godine. Europski dan sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima prvi put smo obilježili 23. kolovoza 2010. godine zajedno s Društvom iz Čakovca. Naime tog datuma pokopali smo ekshumirane žrtve grobišta "Sep". Misu je predvodio mons. Josip Mrzljak, a na obilježavanju su bili prisutni i predstavnici Općine Nedelišća i Međimurske županije koja je u kalendar događanja protokola koji se godišnje naprave uvrstila i taj datum koji se obilježava na županijskom nivou, tako je i danas ujutro bila molitva kod grobnice pokopanih i ekshumiranih žrtava grobišta „Sep“.

Kako se danas sjećamo i žrtava ostalih diktatura i autoritarnih režima, red je da se prisjetimo i stradanja i žrtava pogubljenih između dva svjetska rata.

U svima nada dostupnoj knjizi koja se može kupiti na kiosku. U knjizi „Borba Hrvata protiv Trećeg Reicha”. zapisano je: Sam ulazak Hrvatske u Kraljevinu SHS 1918. godine, dovođenje Hrvatske pred „dinastički svršen čin”, bilo je omogućeno nelegalnošću političkih odluka,

ignoriranjem hrvatskog Sabora i popraćeno prolijevanjem hrvatske domobranske krvi na Trgu bana Jelačića. Nakon toga uslijedila je, kako je to definirao Miroslav Krleža, „rojalistička najezda iz Beograda". U represivnoj monarhističkoj jugoslavenskoj diktaturi, tijekom vremena državnog političkog i policijskog terora i uz toleriranje organiziranja četničkih grupa po Hrvatskoj, događaju se: atentat u beogradskoj Skupštini 1928. godine, atentat na Sufflaya 1931., ubojstvo sudionika procesije u Omišu 1932., ubojstva Predaveca i Pilara 1933., zastupnika HSS-a Brkljačića 1936. godine; padaju Sibinjske i Vrbske žrtve u Brodskom Posavlju, Senjske i Virovitičke žrtve 1937. godine.

Jedan od najpotresnijih događaja je ubojstvo Ivana Varge koji je ubijen od srpskih žandara u Donjoj Dubravi, a nakon ubojstva od djece ubijenog zatraženo je da pod prijetnjom ovrhe plate metke koji su utrošeni za očevu ubojstvo.

Danas se sjećamo i svih tih žrtava.

Na području Hrvatske nalazi se preko 900 grobišta i stratišta i te sve žrtve zaslužuju našu pažnju i sjećanje.

U dosadašnjem radu na prikupljanju podataka o žrtvama i grobištima Drugog svjetskog rata i poraća i obilježavanju tih grobišta sudjelovali smo kao Društvo s brojnim pojedincima i udrugama. Od vladine Komisije Republike Slovenije do HŽD-a, HDPZ-a, Hrvatskog domobrana, udruge Daksa iz Dubrovnika, Matice hrvatske Bjelovar i Čakovec, Macelj 1945., a posebno dobra suradnja tijekom ovih godina bila je s sa slovenskim društvom koje je na grobištu u Kočevskome rog sagradilo spomen kapelicu, kao i spomen kapelicu na grobištu „Huda jama“ i podiglo na desetke križeva na stratištima i grobištima diljem Republike Slovenije. U posljednje vrijeme surađujemo i s inicijatorima osnivanja istarskog društva Blaženih Francesca Bonifacija i Miroslava Bulešića iz Rovinja.

Svima nam je cilj obilježiti grobišta i stratišta, žrtve popisati i istinu pred javnost iznijeti, a pokojnicima dati pravo na grob koje po našem mišljenju svakom čovjeku pripada.

Za jednog susreta sa slovenskim Društvom predsjednik Franc Perme je rekao da je u „našoj zgodovini" izneseno puno laži te će našu povijest na temelju istine trebati ponovo pisati.

Jedna od tih laži koje su nam desetljećima plasirali, koju smo svi učili i ponavljali je priča o danu ustanka naroda RH i BiH, a koju smo slavili, mi stariji se sjećamo 27. srpnja, kada je „puknula prva puška".

No taj ustanak nema nikakve veze s ustankom već se radi o masovnom ubojstvu hodočasnika sv. Ani u Kosovu kod Knina.

Naime Kronika župe sv. Ante u Kninu i spisi arhiva biskupskog ordinarijata Banja Luke i mnoga druga svjedočanstva svjedoče da je na taj dan 1941. godine, župnik župe Drvar vlč.

Nestor došao sa svojim župljanima na hodočašće, kako je to i prije bio običaj. Došli su moliti za svoje obitelji za svoju djecu za svoj narod., Sutradao je bila nedjelja, pa da župljani koji su ostali u Drvaru ne bi bili bez mise, župnik je s hodočasnica sjeo u vlak i kanio se vratiti. Na tromeđi Bosne, Dalmacije i Like, oko Turbara, vlak su zaustavili četnici... napali su vlak, župnika, izvukli iz vlaka i s njime skupinu hodočasnika, okrutno ih poubijali a tijela im bacili u jamu Golubinjaču. Dakako, bez milosti bez križa i spomena...Dakle to su te riječi koje je rekao Franc Perme da će našu istinu trebati na temelju povijesti i istine pisati.

Istoga dana su u Bosanskom Grahovu i okolnim selima srpski ustanici (četnici i „gerilski“ komunisti) poubijali Hrvate.

Dakle totalitarni komunistički sistem ukrao nam je istinu i pravo ljudima na dostojan pokop, a obasipao nas lažima. Mi svaki znamo iz svoje sredine koje su sve laži bile u našim krajevima.

Ušli smo u Europsku uniju i za nadati se da ćemo se i u skladu s time i europski ponašati i svakoj žrtvi dati pravo na postojanje bez obzira kojeg su političkog, vjerskog ili kojeg drugog opredjeljenja bile. I onima čija su imena upisana na spomenicima, a i onima u preoranim grobovima, kao i onima u još neobilježenim stratištima i grobištima.

U novijoj povijesti posebno su bolni bili progoni Crkve i svećenstva kojih je od partizanko-komunističke ruke stradalo više stotina. Među najpotresnijim je ubojstvo župnika Žigrovića u Gornjem Jesenju 17. srpnja 1943. nakon čega su se masovna ubojstva proširila i na ostalim dijelovima sjeverne Hrvatske. Prvo masovno ubojstvo je bilo već na grobišta "Leskovec", gdje je kao što smo čuli 1943., 88 zarobljenika je zarobljeno. 70 i nešto je tu pogubljeno a ostali na drugim lokacijama, na suprotnom dijelu grada Varaždinske Toplice. No pravi teror i likvidacije uslijedile su nakon završetka rata. Progoni stanovništva i neistomišljenika uslijedili su sve do demokratskih promjena 1990. godine, a nakon toga desila se agresija na Hrvatsku, od istog, od prilike, zločinačkog sustava.

Jedno od najsvirepijih ubojstva dogodilo se 1947. godine kada je ubijen svećenik Miroslav Bulešić. Proglašenje blaženim biti će u Puli 28. rujna pa je to prilika da se sjetimo i svih mučenika stradalih od totalitarnih režima i raznih diktatura koje su vladale na ovim prostorima.

Red je da se sjetimo i Župe Svibovec, odvedenog, nestalog, ubijenog župnika Josipa Lesjaka, kao i 35 župnika s područja Varaždinske biskupije koji su nestali u vrtlogu rata i poratnih likvidacija, kao i časnih sestara, bogoslova i sjemeništara.

Evo izražavam nadu da ćemo u skoroj budućnosti na dostojan način obilježiti sva grobišta i stratišta, označene i neoznačeno grobove i grobišta, a tu odgovornu dužnost preuzelo je na sebe Povjerenstvo Vlade RH za istraživanje, uređenje i održavanje vojnih groblja, groblja žrtava Drugog svjetskog rata i groblja poslijeratnog razdoblja, pa molim da im u tome pomognemo, a to je i naša dužnost.

Žrtvama grobišta „Leskovec“, i svima stradalim od posljedica ratova i vladavina totalitarnih ideologija i diktatura pokoj vječni! Počivali u miru.

S tim mislima sve Vas još jednom pozdravljam i želim svako dobro. Hvala!

Izgovoreno u Leskovcu 23. kolovoza 2013. godine (Franjo talan)

2013-08-31

Leskovec – 20130823

Homilija biskupa Josipa Mrzljaka na misi u Leskovcu, župa Svibovec Toplički, a koja je održana u petak, 23. kolovoza u spomen na žrtve grobišta Leskovec, povodom ***Europskog dana sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima***

U uvodnom dijelu mise biskup mons. Josip Mrzljak je rekao:

Braćo i sestre jedanput su Isusovi učenici pitali Isusa: „*Gospodine koliko puta da oprostim bratu svome, do sedam puta?*“ a Isus kaže „*Ne kažem ti do sedam, nego do sedamdeset puta sedam*“. Sedam, sedamdeset Biblijski broj, prije sedamdeset godina ovdje se dogovorio zločin, pogubljenoj je negdje oko sedamdeset nevinih ljudi i sad opet ta riječ oprostjenja, oprostiti. Svetu misu ne možemo slaviti bez oprostjenja, ne možemo a da ne molim mi Boga za oprostjenje. Oprostiti nije lako, vjerojatno su Isusovi učenici onda, možda su otišli od njega i rekli „*pa tko to može*“. Ali Isus upravo na križu, prije smrti, kada je podnosio najteže muke „*Bože oprostite im ne znaju što čine*“. Ako želi slaviti euharistiju onda moramo pobuditi u sebi

upravo to oprostjenje, isključiti mržnju, ali dakako da je teško i zapravo se ne smije nikako zaboraviti. Pa možda bismo i zaboravili lako kada bi se netko pokajao za te zločine, ali još nam je teže oprostiti upravo u ovo naše vrijeme kada se i taj zločin ne želi priznati. Mora nam doći netko izvana, evo govorim o tome kako smo ušli u Uniju europskih naroda, mora nam dolaziti netko iz Europe da bi nas učio o tome kako treba priznati istinu, kako treba otkrivati istinu i da na taj način možemo onda živjeti demokratski i na taj način možemo onda ići naprijed. Inače ćemo neprestano imati neko opterećenje koje će nas kočiti i koje će izazivati među nama i stanovitu nelagodi, da ne kažem baš mržnju, ali i nekakvu netrpeljivost. Zato i ovaj naš skup je poziv na opraštanje, ali isto tako i poziv na istraživanje, poziv na istinu, poziv onima koji su činili zlo na priznanje, jer jedino onda kada priznamo možemo dobiti oprostjenje. Zato na početku mise što mi govorimo?, uvijek pozivamo, priznajmo svoje grijehe, da mogujemo slaviti Sveta Otajstva, činimo to i sada, priznajmo da smo i mi grešni ljudi da nam je potrebno Božje milosrđe. Papa Franjo nas opominje često puta, upravo govori o Božjem milosrđu, da je Bog milosrdan, dali da mi ne tražimo njegovo milosrđe. No činimo to sada, molimo milosrđe Božje, da nam oprost grijehe, da mogujemo dostojno slaviti ova Sveta Otajstva kojima se spominjemo onih nevinih žrtava čiji zemni ostaci, evo počivaju negdje ovdje u ovoj šumi. Mi smo zapravo sada na jednom groblju, a groblja su uvijek mjesta posebnog pieteta, posebnog sjećanja i evo želimo ih na neki način sve uključiti u ovu misnu žrtvu koja je neizmjereno bogatstvo Božjega milosrđa. Sve njih preporučimo i njih koji su bili žrtve, ali i one koji su zlo činili, da se i njima Gospodin smiluje i da im oprost, možda ni oni nisu bili tada svjesni, iako teško je to vjerovati, no nego ne idemo dalje nego zaista se pokajmo za grijehe da mogujemo dostojno slaviti Sveta Otajstva. Ispovijedam se...

Propovijed biskupa mons Josipa Mrzljaka 23. o8. 2013. u Leskovcu

Ljudska povijest je zapravo povijest neprestanih sukoba i neprestanih ratova. Zapravo se sjećamo, koji smo išli na vjeronauk, od onih prvih dana, kako su nas počeli učiti od postanka Krista, od roditelja Adama i Eve, pa do njihove djece, dvojice sinova Kaina i Abela, te kako je Kain ubio svoga brata Abela. Zapravo zato jer mu je bio zavidan, učinio je zlo, zločin. I mogli bismo sada nabrajati kroz cijelu povijest Staroga zavjeta. U bismo neprestano mogli čitati i slušati o raznim ratovima, sukobima, ubojstvima, do najnovijih dana. Zar nas ne zapljuskuju ovih dana vijesti, evo tamo iz Sirije, Damaska. Na neki način i ove zemlje kuda je Isus koračao, gdje je Sveti Pavao doživio obraćenje, tisuće ljudi strada u ratu, u sukobu. I teško zapravo doznajemo što je zapravo prava istina o tom sukobu, tko to čini takvo zlo. Stradaju najneviniji, stradaju oni što nisu ništa krivi, stradaju evo tamo i žene i djeca. Ljudi koji nisu u sukobu, oni su žrtve, oni stradaju. Zašto je to tako? možemo li odgovoriti na to pitanje? – Teško. Zato smo evo sada čuli Božju riječ i čuli smo jedan odlomak iz knjige proroka Izaije koji govori o tome da na ovoj gori on će raskinuti zastor što zastiraše sve narode, kao neki zastor nam je koji nas prekriva da ne možemo znati pravu istinu, da ne možemo evo odgovoriti na ovo pitanje zašto ovo zlo među ljudima, zašto se to događa. I dakako živimo u vremenu kada nastojimo nekako proniknuti u to zlo i mislim da je odgovor upravo u odlomku Svetoga evanđelja, čuli smo kao je Isus bio na križu, ali bio je između dva razbojnika i njega su ubrojili među razbojnike, Isusa, najnevinijega čovjeka. To je ona tragedija čovječanstva, da

čovjek sudi Bogu, čovjek osuđuje Boga. Zamislite vi ima li nešto strašnije na svijetu, nego kada čovjek sudi Bogu, kada zlo sudi dobru. To je ta pogreška, to je ono što onda Isus na neki naći pokušava nama protumačiti. I slušajući taj razgovor, između ova dva razbojnika. Jedan i drugi napravili su zločin a Isus je ubrojen među te zločince. On jedan kaže pa mi s pravom trpimo, mi smo krivi, ali on jedan ništa nije kriv. Taj spoznaje svoj zločin i on ga moli za oprostjenje i što mu Isus kaže „*zaista kažem ti ćeš još danas biti sa mnom u Raju*“ on oprašta, oprašta čovjeku koji je svjestan da je počinio zlo. I upravo to što su brojili Isusa među zločince i kada on oprašta, to je zapravo vrhunac naše kršćanske vjere, koji nam govori o opraštanju, koji nam govori kako je taj Božji sin Isus, koji je ubrojen među zločince, a dakako sama nevinost je, sama dobrotu, sama ljubav, sama istina, sve je to u njemu sažeto i on nam govori onda o tome što će biti na kraju. Evo to su misli na ovakvim našim skupovima, koji su često puta zaista teško shvatljivi, odnosno skup možemo razumjeti, ali događaj, događaj koji se dogodio prije sedamdeset godina na ovome mjestu, to teško možemo razumjeti. Zašto se toliko zla nagomila među ljudima da se idu međusobno ubijati, da lišavaju života one koji su nevini, koji su nemoćni, zašto se to čini. I zašto evo nakon toliko i toliko godina ne bismo mogli svi zajedno nekako reći, kao što nas to poučavaju ovi drugi narodi ih Europe, pa i nama u Hrvatskoj reći, pa dajte ljudi v u Hrvatskoj, dajte priznajte. Jedni zločini su već davno osuđeni, jedni su se na neki način slavili kao neki veliki pobjednici, a zapravo su zločinci. Stavimo stvari na pravo mjesto, stavimo stvari tamo, jer svi ćemo na neki način biti na tom križu kao što su ovi bili zajedno sa Isusom, to znači nikome od nas nije zagarantirana, dakako da smo toga svjesni, neka vječnost na ovoj zemlji, nego idemo prema vječnosti, idemo prema nekom životu, ali taj život vječni želi već ovdje pomalo na neki način ostvarivati kao pravi kršćani. Na to nas pozivaju ovakvi naši skupovi i kao što rekoh na početku, nipošto ne žele među nama izazvati nikakvu mržnju, nikakav nagon za osvećivanje, nego jednostavno želimo doznati istinu o tim ljudima, želimo znati što se to zapravo dogodilo. Dakako da je stvar nekih drugih da onda oni koji sude, da mogu onda prosuditi, da mogu kazati koji su žrtve, koji su krivi. Nekad bude obratno, da budu ti krivci proglašeni nevinima, a žrtve možda nekakvim krivcima, to se kod nas evo često puta čuje i u ovo naše vrijeme nažalost, to je ono što boli ljude, to nas boli, kada se izvrću te povijesne činjenice. To je ono što se činilo desetljećima, evo u tih sedamdeset godina, pedeset godina sigurno vi koji tu živite valjda niste smjeli ni o tome govoriti, slušati, ni reći nekome, jer moglo je i vas, odnosno i nas sve zadesiti takvo zlo. Znamo svi, sjećamo se tih vremena, koja nadamo se da su iza nas, ali i ovih dvadesetak godina u našoj Domovini Hrvatskoj još uvijek nekako ne možemo doći do pune istine, ne možemo se osjećati potpuno slobodno da možemo u javnosti o tome, možemo govoriti, ali kao da javnost to ne interesira, nego još uvijek se naglašava neka duga ideološka istina. Tako je današnji da, kojeg je Europa preporučila, a kojeg je naš Hrvatski sabor proglasio, Dan žrtava totalitarnih sustava nacizma, fašizma, komunizma jednako, teško je sada reći koji je sustav napravio više žrtava, ali komunistički sustav sigurno, evo od te 1943. pa sve do 1990. neprestano je bio onaj koji je vladao i koji je pritiskao, koji nije dao slobodu. Nije se moglo o tome govoriti i nije se mogla istraživati istina, to je ono što na neki način neprestano, možemo reći i boli i teško nam je. Ali upravo kada se okupljamo oko oltara, kada vidimo da je Isus Krist prošao kroz jednu takvu. Zamislite, On vidi na križu, On nevin, ljudi mu se rugaju, pa onda kažu, „*evo tri su zločinca, svi tri su krivi*“, a ovaj jedan zločinac kaže „*a nismo, nas dvojica jesmo. Mi smo osuđeni jer smo krivi, ali On ne. On nije ništa kriv*“ i mi se okupljamo

oko toga koji nije ništa kriv, koji je jedna vječna istina, nevinost, pravda. Okupljamo se oko njega i molimo ga za pomoć, za snagu, da možemo proživjeti i možda nadati se nekim drugim vremenima i nekim drugim ljudima kada ćemo moći još više iskazati poštovanje i žrtvama, ali kada ćemo moći doznati istinu i sve to staviti na svoje pravo mjesto. No današnja molitva je ovdje zato da se molimo za njih, da se molimo s njima, da ih preporučimo Božjem milosrđu i žrtve i one koji su činili zlo. I da molimo za sve nas, da imamo i snage i hrabrosti živjeti pravim kršćanskim životom. Amen!

Na kraju mise u ime Župe Sveta Tri kralja i župnika Jurja Kopjara koji je na hodočašću u Fatimi, zahvalio je biskupu na dolasku vlč. Stjepan Mostečak ...

U ime župnika koji je sada na hodočašću Majci Božjoj u Fatimi i Lurdu, preuzvišeni Vama zahvaljujem za Vaš dolazak. Što ste ovu žrtvu Kristovu prikazali za ovu žrtvu koju su podnijeli prije sedamdeset godina, a isto tako vjerujemo da i oni koji su krivi za tu žrtvu, da i oni nose u svom srcu jednu žrtvu nemira. Želimo kao što ste istaknuli u svojoj propovjedi, da dođe taj trenutak kada će se sve žrtve osloboditi tog nemira i tada ćemo slobodno moći onima koji su podnijeli žrtvu dati dostojanstvenu hvalu i zahvalnost za ono što su učinili. Hvala i svima onima koji su organizirali i potrudili se da ova komemoracija, povodom današnjega dana, ovdje bude tako lijepo organizirana. Hvala pojedincima i udrugama. Poći ćemo s Vašim blagoslovom, Božjim blagoslovom, ali okrijepljeni i ojačani veličanstvenošću ovoga dana, mislima koje previremo u svojim srcima i moći ćemo živjeti dostojanstveno svoj život, vjerujući da smo svojom molitvom dali barem dio zahvalnosti za one koji su žrtvu za nas prinijeli. Još jedanput, od srca Vam, preuzvišeni biskupe hvala.

Zahvalna riječ biskupa mons. Josip Mrzljak na kraju mise:

Pridružujem se ovim riječima. Hvala svima onima koji su doprinijeli ovom današnjem danu, ja bi rekao ne samo ovom, nego svaki od nas biskupa u svojoj biskupiji da pođe na neko mjesto gdje počivaju zemni ostaci tih žrtava totalitarnih sustava, ili možda u svojim katedralama imaju Svete mise. Mi smo to činili prije na poseban način, činimo to i sada, ja vjerujem da onda to potiče mnoge da se taj datum, 23. kolovoza, nipošto ne smije zaboraviti, zanemariti, nego upravo treba nam svake godine biti podsjetnik da ne zaboravimo, da se sjetimo, da zajedno molimo i da zajedno budemo tragaoci istine, da zajedno zahtijevamo od onih kojima je to moguće, da se ta tama i laži koji su se desetljećima širile, da se to razotkrije, kao što je rekao prorok Izaija, da nam ta koprena nekako spadne i da možemo sve bolje vidjeti. Da bismo to mogli, svima nam je potreban Božji blagoslov, Božja zaštita kojega od srca evo zazivam na sve vas. Gospodin s Vama.

Ivica Dijanuš, predsjednik udruge Hrvatski domobran V. Toplice -20130823

Govor na komemoraciji u Leskovcu – župa Svibovec

Preuzvišeni oče biskupe i velečasna gospodo svećenici, poštovani hodočasnici, predstavnici gradskih vlasti, članovi i vodstvo udruge H.D., predstavnici drugih udruga i političkih stranaka, poštovani hrvatski branitelji, dragi prijatelji!

Sve Vas lijepo pozdravljam ispred ogranka udruge Hrvatski Domobran Varaždinske Toplice i u svoje osobno ime.

Sa najvećim pietetom pozdravljam veterane Hrv. oružanih snaga II. svj. rata, sudionike križnih putova, političke zatvorenike sve mučene u logorima, ranjavane i zlostavljane.

Povodom europskog dana sjećanja na žrtve totalitarnih režima okupili smo se ovdje nad ovim grobovima golobradih mladića koji su mučeni, razodjeveni, ponižavani i ovdje poubijani, bez suda i dokazane im krivnje.

Udruga Hrvatski Domobran promiče pozitivne uspomene na hrv. vojnika oduvijek, a poglavito od davne 1868. godine kada je hrv. vojnik i časnik smio progovoriti hrvatskim jezikom i zvati se hrv. domobranom.

Najgore razdoblje za hrvatske muševce, žene i djecu bilo je zasigurno po završetku II. svj. rata kada ih se masovno bez suda mučilo i ubijalo, kada se njihovim glavama plaćala trgovina teritorijem.

Najviše nas boli što do danas nitko nije odgovarao za te strašne zločine nad Hrvatima. Svi ti gospodari života i smrti osim tuđina većina bili su naši sugrađani.

U domovinskom ratu mnogi su mladi životi izgubljeni, mnogi domovi spaljeni a hrvati opet raseljeni. Unatoč velikim žrtvama uz mudrog vođu i božju pomoć izvojevali smo pobjedu te stvorili državu.

Zbog svih tih strahota koje je hrvatski narod proživio najviše od ideologije komunizma i crvene petokrake ne možemo ih prihvatiti kao simbol dobrote nego samo kao simbol zla i patnje za Hrvate.

Pod istom zvijezdom petokrakom klalo se hrvate na Blajburgu, Mariboru, Maclju, Jazovki, ali i Vukovaru, Borovu Selu, Škabrnji. Nogi naši kolege bili su mučeni od spodoba sa petokrakom na čelu, mnoga naša sela i crkve uništili su tenkovi i avioni sa crvenom petokrakom.

Napokon je proradila savjest političara koji su trgovali glavama tih patnika, pa da pilatski operu ruke proglasili su ovaj dan europskim danom sjećanja na te sužnje.

kao istinski domoljubi, a većina nas kao hrvatski branitelji ne smijemo zaboraviti sve patnje, ponižavanja i žrtve koje je hrv. vojnik podnio za lijepu našu. Ne smijemo dozvoliti ponižavanje niti jednog hrvatskog vojnika niti izjednačavanja krivnje ili veličanje zla koje nas je tuklo.

Na stup srama trebamo staviti sva ona imena i ideologije koji su mučili i ubijali hrvate a pravda ih nije mogla ili nije htjela stići.

Na to nas obvezuju ove umorne kosti hrvatskih mladića razasute diljem Lijepe naše i susjednih nam zemalja.

Najljepše zahvaljujem svima koji ste svojim dolaskom stali na stranu istine koju ne smijemo zaboraviti, uveličali ovaj spomen na Hrvatske mučenike.

Zahvaljujem se Gradu V.T. i općini Jalžabet, ocu biskupu i gospodi svećenicima, koji će predvoditi sv. misu, crkvenom zboru župe Sv. tri kralja i ravnatelju gosp. Pokosu,

DVD-u V.Toplice i Leskovec, predstavnicima medija te svima onima koji su potpomogli organizaciju ove svečanosti.

Ostanite zdravi i ponosni na hrvatskog vojnika uz domobranski pozdrav

ZA HRVATSKU UVIJEK!

2013-08-31

Povodom obilježavanja Europskog dana sjećanja u Varaždinskoj biskupiji

Na grobištu Leskovec biskup Mrzljak pozvao na oprostjenje

U organizaciji Udruge Hrvatski domobran ogranak varaždinske Toplice i Društva za obilježavanje grobišta Varaždin, na grobištu Leskovec u župi Sveta tri kralja Svibovec Toplički održano je sjećanje, povodom obilježavanja Europskog dana sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima, na žrtve grobišta koje su 29. rujna 1943. godine poubijane u prvoj masovnoj likvidaciji partizanskih zarobljenika u sjevernoj Hrvatskoj, a kojih je samo na tom stratištu poubijano preko sedamdeset.

Sjećamo se i žrtava svih diktatura i autoritarnih režima

U uvodnom dijelu Hrvatsku himnu otpjevao je zbor Župe Sveta Tri kralja Svibovec, a potom je mirozov na trubi izveo prof. Tomislav Ratković. Potom su položeni vijenci i zapaljene svijeće. U ime domaćina prisutne je pozdravio predsjednik udruge Ivan Dijanuš koji je naglasio da su prethodno svijeće zapaljene i kod ostalih spomen obilježja na području Varaždinskih Toplica, a i kod spomen obilježja poginulim hrvatskim braniteljima u gradu i kod OŠ Svibovec koji su poginuli u obrani Hrvatske u Domovinskom ratu. ([govor u prilogu](#))

Franjo Talan, predsjednik Društva za obilježavanje grobišta rekao je da se danas sjećamo svih žrtava koje su poginule u ratnim sukobima dvadesetog stoljeća te naglasio da *se danas sjećamo i žrtava ostalih diktatura i autoritarnih režima i red je da se prisjetimo i stradanja i žrtava pogubljenih između dva svjetska rata. – Od prolijevanjem hrvatske domobranske krvi na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, ubojstva u beogradskoj Skupštini 1928. godine, atentat na Sufflaya 1931., te kasnijih ubojstava među kojima su stradali i brojni seljaci, a jedan od najpotresnijih događaja je ubojstvo Ivana Varge koji je ubijen od srpskih žandara u Donjoj Dubravi, a nakon toga od djece ubijenog zatraženo je da pod prijetnjom ovrhe plate metke koji su utrošeni za očevo ubojstvo!!!* ([kompletni govor u prilogu](#))

Svakoj žrtvi dati pravo na postojanje – pa i ubijenom župniku Josip Lesjaku

Istaknuo je da se na području Hrvatske nalazi preko 900 grobišta i stratišta i te sve žrtve zaslužuju našu pažnju i sjećanje.

Ušli smo u Europsku uniju i za nadati se da ćemo se i u skladu s time i europski ponašati i svakoj žrtvi dati pravo na postojanje bez obzira kojeg su političkog, vjerskog ili kojeg drugog opredjeljenja bile. I onima čija su imena upisana na spomenicima, a i onima u preoranim grobovima, kao i onima u još neobilježenim stratištima i grobištima.

Zatim je podsjetio da su novijoj povijesti posebno bolni bili progoni Crkve i svećenstva kojih je od partizanko-komunističke ruke stradalo više stotina, a među mučki ubijenim svećenicima zabilježena je i smrt župnika Žigrovića odvedenog od partizana 17. srpnja 1943., te na svirepo ubojstvo svećenika Miroslava Bulešića u Istri 1947. koji će blaženim biti proglašen u Puli 28. rujna 2013. Prisutne je pozvao da u svoje molitve uključe i „nestalog“ od partizana odvedenog župnika Josipa Lesjaka iz ove župe Svibovec, kao i 35 svećenika s područja Varaždinske biskupije koji su nestali u vrtlogu rata i poratnih likvidacija, kao i časnih sestara, bogoslova i sjemeništara.

Na kraju je izrazio nadu da ćemo u skorij budućnosti na dostojan način obilježiti sva grobišta i stratišta, označene i neoznačene grobove i grobišta.

Prisutnima se u ime središnjice Udruge Hrvatski domobran obratio i Juraj Fruk, a u ime pokrovitelja komemoracije na kraju se prisutnima obratila i gradonačelnica Varaždinskih Toplica Goranka Štefanić koja je izrazila nadu da se više nikad nešto ovakva neće dogoditi.

Sjećanje na žrtve masovnih likvidacija na grobištu Leskovec završeno je misnim slavljem koje je predvodio mons. Josip Mrzljak, varaždinski biskup, a u koncelebraciji su još bili vlč. Stjepan Mostečak, župnik iz Varaždinskih Toplica, vlč. Josip Vidović, župnik iz Jalžabeta i biskupov tajnik vlč. Marko Štefanec.

U uvodnom dijelu biskup Mrzljak je rekao:

Ovaj naš skup je i poziv na istinu

Braćo i sestre jedanput su Isusovi učenici pitali Isusa: „Gospodine koliko puta da oprostim bratu svome. Do sedam puta?“ a Isus kaže „Ne kažem ti do sedam, nego do sedamdeset puta sedam“. Sedam, sedamdeset Biblijski broj, prije sedamdeset godina ovdje se dogodio zločin, pogubljenoj je negdje oko sedamdeset nevinih ljudi i sad opet ta riječ oprostjenje, oprostiti. Oprostiti nije lako, ali slijedimo Isusa koji je upravo na križu, prije smrti, kada je podnosio najteže muke izgovorio „Bože oprostimi ne znaju što čine“. Ako želimo slaviti euharistiju onda moramo pobuditi u sebi upravo to oprostjenje, isključiti mržnju, ali dakako da je teško i zapravo se ne smije nikako zaboraviti. Pa možda bismo i zaboravili lako kada bi se netko pokajao za te zločine, ali još nam je teže oprostiti upravo u ovo naše vrijeme kada se i taj zločin ne želi priznati. Zato i ovaj naš skup je poziv na opraštanje, ali isto tako i poziv na istraživanje, poziv na istinu, poziv onima koji su činili zlo, na priznanje, jer jedino onda kada priznamo možemo dobiti oprostjenje. Zato priznajmo svoje grijeh, da mogemo slaviti Sveta Otajstva, priznajmo da smo i mi grešni ljudi da nam je potrebno Božje milosrđe. Molimo

milosrđe Božje, da nam oprostí grijehe, da mogñemo dostojno slaviti ova Sveta Otajstva kojima se spominjemo onih nevinih ųrtava ĉiji zemni ostaci, evo poĉivaju negdje ovdje u ovoj ųumi. Mi smo zapravo sada na jednom groblju, a groblja su uvijek mjesta posebnog pieteta, posebnog sjeĉanja i evo ųelimo ih na neki naĉin sve ukljuĉiti u ovu misnu ųrtvu koja je neizmjerne bogatstvo Boųjega milosrđa. Sve njih preporuĉimo i njih koji su bili ųrtve, ali i one koji su zlo ĉinili, da se i njima Gospodin smiluje i da im oprostí.

(kompletna propovijed u prilogu)

U organizaciji HD ogranak Varaųdinske Toplice, pod pokroviteljstvom Grada Varaųdinske Toplice u vatrogasnom domu DVD-a Leskovec odrųan je prigodni domjenak na kojem je franjo Talan predsjednik Druųtva za obiljeųavanje grobiųta uruĉio zahvalnice Valtku Ljubiĉiĉu, predsjedniku podruųnice Druųtva za Virovitice, Ivana Dijanuųu, predsjedniku udruge HD ogranak V. Toplice i Josipu Kolariĉu, predsjedniku Druųtva za obiljeųavanje grobiųta ųrtava komunizma iz Ćakovca.

Zapisao i fotografije snimio: franjo talan

Slika 1: Sjeĉanje na stradanja, koja su se dogodila u ųupi Sveta tri kralja Svibovec Topliĉki, odrųano je na grobiųtu Leskovec

Slika 2: Zbor ųupe Sveta Tri kralja Svibovec u uvodnom djelu otpjevao je Hrvatsku himnu

Slika 3: Ćlanovi Druųtva za obiljeųavanje grobiųta Varaųdin kod spomen kriųa zapalili su svijeĉu

Slika 4: Prisutnima se obratio Franjo Talan predsjednik Druųtva za obiljeųavanje grobiųta Varaųdin

Slika 5: Misno slavlje na grobiųtu Leskovec predvodio je mons Josip Mrzljak, varaųdinski biskup

Slika 6 i 7: Na komemoraciji u Leskovcu

Slika 8: Mons Josip Mrzljak u druųtvu Franje Slatki

Slika 9: Zajedniĉka fotografija ispred spomen kriųa

Slika 10: Zahvalnicu za promicanje istine o stradanjima dobio je i Ivica Dijanuų – HD V. Toplice

